

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrlet 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Deželni zbor v Gradci.

Sedaj je doba deželnih zborov. Dne 3. marcija so se zbrali blizu vsi, v vséh kronovinah; izjema je samo pri deželnem zboru za Bukovino, v Črnovicah in pri tem zato, ker je večina poslancev odložila poslanstvo iz użroka, o katerem smo že na drugem kraju govorili. Nam se ta ne zdi že le toliko važen, toda za-nje je že bil, kajti resni moţje ne storijo vaţnih reĉij brez vaţnih uzrokov.

Tudi deželni zbor v Gradci je imel tedaj v četrtek svojo prvo sejo. Skorej vsi gg. poslanci so bili navzoĉi. Pred njo je bila slovesna sv. maša, ali so bili tudi pri njej gg. poslanci, vsaj po večini navzoĉi, tega ne vemo, toda tako stoji v zapisniku deţ. zbora in zato je že tako bilo. Pri seji sami je imel, kar se razumeje samo ob sebi, deželni glavar, grof Wurmbbrand prvo in skorej edino besedo. Iz njega govora povzamemo to-le: Na prvo je pozdravil gg. poslance, zatem pa se je spominjal žalosti, ki je zadela v zaĉetku tega leta presvetlo cesarsko rodbino vsled smrti dveh nadvojvod. V znamenje soĉutja so te besede deţ. glavarja poslušali gg. poslanci stojeĉ in isto se je zgodilo, ko se je deţ. glavar spominjal smrti uda deţ. zbora, g. dr. Lippa. Na dalje pa je g. deţ. glavar opomenil, da je deželni zbor lani dopolnil svoje 30. leto in da je njegovo delovanje se spisalo ter v peterih zvezkih natisnilo. Gospod deţ. glavar sodi, da smejo gg. poslanci z veseljem gledati nazaj, na delovanje deţ. zbora, ki se popisuje v onih zvezkih. V marsikaterih reĉéh se je gospodarstvo naše deţele neki obrnilo na boljše, odkar se shaja deželni zbor v Gradci.

Gospod deželni glavar preide nato na delo, ki še ĉaka deţ. zbor in v tem stoji neki v prvi vrsti deželna zavarovalnica. Ta ima se napraviti tako, da prevzame deţela zavarovanje zoper vsako škodo, ki nastane po kaki uimi, na-se, na svojo skrb. Za to pa je treba, da

se zavaruje vsaki posestnik in za vsako škodo po uimi ter da stojé vsi posestniki cele deţele za to, da se izplaĉa vsakemu škoda, ki mu je prišla iz katere koli uime. V drugih besedah se reĉe to, da naj bode cela deţela prisilna in vzajemna zavarovalnica: vsak posestnik se mora zavarovati zoper škodo vsake uime in vsem skupaj bode nositi stroške za tako škodo. Za g. deţelnim glavarjem je govoril potem še c. kr. namestnik, baron Kúbeck ter je izrekel, da bode vlada, kakor do-slej, tudi v tem zborovanji rada storila vse, kar bi sklenil deţ. zbor v prid cele deţele.

Druga seja deţ. zbora je bila potem koj v petek, dne 4. marcija. V tej so volili gg. poslanci tiste gospode, ki imajo v raznih odsekih pregledati nasvete, ki se stavijo ali že od c. kr. vlade ali pa od gg. poslancev za to; da jih potem v zboru ali vsprejmejo za postavo ali pa jih zavržejo za take, da niĉ kaj ne kaţejo na korist deţele. Da imajo nemški liberalci večino v štajarskem deželnem zboru, to je znano. Oni torej v te odseke volijo, kakor se jim ljubi. Letos so ti gospodje pa bili nekoliko praviĉni in so torej volili v odseke tudi nemške konservativce in naše, slov. poslance. Odseki pa so ti-le: 1. finanĉni: grof Attems, Endres, dr. Kienzei, grof Kottulinsky, dr. Neckermann, Pfrimer, dr. Reicher, Vogel, dr. Wunder, Kaltenegger, dr. Lipold in Proboscht. — 2. obĉinski: dr. Bayer, dr. Link, dr. Kotzbeck, dr. Portugal, Posch; baron Störk, Thunhart, dr. Servec in Wagner. — 3. pouĉni: dr. Bayer, dr. Goldbacher, baron Hackelberg, Kautschitsch, Koller, baron Moscon, grof Stürckh, Hagenhofer in Robiĉ. — 4. poljedelski: Forcher, dr. Heilsberg, Köberl, grof Kottulinsky, Pongratz, baron Störk, Sutter, Hagenhofer in dr. Radaj. — 5. ţelezniški: pl. Förster, dr. Heilsberg, dr. Kokoschinegg, Koller, Mayr, Posch, dr. Reicher, Rochlitzer, Vogel, Proboscht, Vošnjak in Wagner. — 6. prošnjski: baron Melnhof, Mayr, Morre, baron Moscon, grof Stubenberg, dr. Deĉko in Kurz.

Tretja seja je bila v ponedeljek in so se v njej

potrdile nekatere nove volitve in bilo je prvo branje nekaterih predlogov.

V članku »Občinske volitve na Slatini« Vašega lista št. 7 od 18. februarija t. l. govori se tudi o šoli, katero je »Deutscher Schulverein« občini v rabo prepustil. Ker je to, kar se tam trdi, večinoma neresnično, zahtevam kot načelnik okrajnega šolskega sveta, da se sprejme sledeči popravek na podlagi § 19 t. p.

Ni res, da je »Deutscher Schulverein« omenjeno šolo občini vrival; resnica pa je, da je »Deutscher Schulverein« to šolo le čez prošnjo občinskega zastopa in okrajnega šolskega sveta na svoje lastne stroške zidal, brez da bi bila občina le en krajcar uložila. Res tudi ni, da ima občina kakšno si bode plačilo, za to, da šolo rabi, ker njej jo je »Deutscher Schulverein« brez vsakega plačila v rabo prepustil in le-ta tudi na svoje stroške za poslopje skrbi.

Res je sicer, da si je »Deutscher Schulverein« na to svoje lastno poslopje od Mariborske hranilnice 10.000 gld. izposodil, katere ima pa sam poplačati, kakor tudi sam činž plačuje. Res konečno ni, da »Deutscher Schulverein« od občine za to šolo bodi-si one 10.000 gld. ali pa še daljše 8000 gld. in sploh le en krajcar zahteva.

Slatina, dne 1. marcija 1892.

Opomba uredništva: Le-ta »popravek« ima skoraj toliko neresnic, kolikor besedij. 1. Na Slatini ni »načelnika okrajnega šolskega sveta«. 2. V našem članku ne stoji nikjer, da je občina že vložila kaj za šolsko poslopje šulvereina; zoper kar se torej gosp. »načelnik« vzdiguje, to ne zadeva našega članka, ampak je sad njegove domišljije in more biti tudi slabe vesti. 3. Sedaj šulverein res ne tirja niti hranilničnih 10.000 niti svojih 8000 gld. od občine, toda kako tudi, saj še občina ne rabi poslopja, ki mu ga šulverein ponuja! 4. Z ozirom na te neresnice pa si človek tudi lahko posname, zakaj da se g. »načelnik okrajnega šolskega sveta« ne podpisuje pod le-ta »popravek«, skovan v Celji — na ljubo nemškemu šulvereinu.

Cerkvene zadeve.

Janez Kramberger, župnik Vurberški.

VII. Premišljevanje. — »Kjer je tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce«, tako uči Kristus naš Gospod. Mat. 6, 21. Zaklad pobožnega duhovnika je trpljenje Kristusovo, s katerim je naš Zveličar poravnal krivico, katero smo mi s svojimi grehi Bogu prizadeli. Sveti križ je znamenje našega odrešenja; na njem izvirajo iz desne strani Jezusove vse milosti, ki se po daritvi sv. maše in po sedem svetih zakramentih v naša srca izlivajo. Zato se pa tudi vsak katoliški duhovnik, ki ljubi Boga in išče izveličanja neumrjočih duš, s posebno ljubeznijo sv. križa okleplje. Da so si naš rajni gospod na svoji prvi božji poti v Marijino Celje železen križ kupili, ki jih je spremljal po vsem njihovem pozemeljskem potovanju, to sem že preje omenil. Skrbeli so pa tudi za to, da so se kapelice in znamenja sv. križa, postavljena kraj potov, po njihovi fari skrbno popravljala, in o posebnih svečanostih čedno s cveticami ovenčala. Na znožju Vurberškega brega proti Grajeni je postavil svoje dni pobožni sosed prav lep križ in je dal v farne bukve zapisati, da hoče on in njegov rod za njim za to skrbeti, da se bo sveto znamenje vedno dostojno popravljalo. Ko je pa steber strohnul in se je sv. križ podrl, se ni

našel nikdo, ki bi bil za popravilo skrbel, dasiravno so gospod opominjali in prosili. Zato so pa naročili, ko ni vse nič pomagalo, sami na svoje stroške novo podobno Zveličarjevo pri domačem umetniku pri sv. Lenartu, in dali so posekati lep raven hrast v svoji hosti in tako so postavili nekaj proč od prejšnjega stališča, na lepem mestu, kjer se srečajo tri ceste, prelep in velikanski križ, ki jih je za vsem stal blizo 70 gld. Považili so potem milostljivega prošta Ptujskega, naj bi sveti križ blagoslovili, prijatelju svojemu so pa naročili, naj spregovori o sv. križu primerno besedo. Govoril je pa prijatelj o tem, da naj spominja znamenje sv. križa vse mimogredoče, da gleda Bog na vsa naša pota, da vse vidi in vse ve, in da se torej greh delati ne sme. Ob nedeljah pa, kedar bodo mimo križa k cerkvi hodili, naj jim sv. križ pove, da pojdejo sedaj k nekrvavi daritvi sv. maše, ki je živ in resničen spomin in ponovljenje krvave daritve na sv. križu, in da naj tukaj pri tem križu vsi posvetni govori nehajo, da bodo tako lepo zbrani k presveti daritvi pristopili in pobožno moliti zamogli. Sv. križ naj pa tudi vsem mimogredočim oznanjuje, kako svet je Bog, in kako neskončno mu je greh zoper. Če se je namreč nad zelenim lesom, nad nedolžnim Jagnjetom, jeza božja tako razlila, kaj se bo še le zgodilo z nami, ki smo suhe veje na deblu sv. katoliške cerkve! Sv. križ nam pa tudi pové, kaj je človeška duša vredna, ker jo je odkupil naš Zveličar s svojo rožnato krvjo; pové nam pa tudi, kako lepa so sv. nebesa, ker je hotel Jezus toliko pretrpeti, da bi nam sveti raj odprl; pové nam pa tudi sv. križ bolje kakor vsako popisovanje, kako strašno mora biti peklenko trpljenje, ker je Jezus Kristus rad vse to pretrpel, da bi le nas večnega pogubljenja rešil. Gospodu župniku je pa rekel, naj se tolažijo na svojih težavnih spovednih potih, kedar se vsi utrujeni na strmi hrib vračajo, s pogledom na sv. križ in s spominom na besede Gospodove: »Kdor hoče za menoj priti, naj zatajuje samega sebe, naj svoj križ na svoje rame zadene, in tako naj hodi za menoj! Kdor svoje življenje izgubi zavaljo mene, ga bo našel.« Mat. 16, 24. Kakor bomo videli, so gospod župnik v resnici dali življenje za svoje ovce in vem, da so čuteč bližnjo smrt, ko so se zadnjo krat mimo križa domu vračali, še enkrat na njega pogledali in rekli: »Gospod, za Tebe sem živel, za Tebe sem trpel; vsprejmi mojo daritev, ki sem Tvoj živ in mrtev. Amen!«

Ko so rajni gospod to bogoljubno delo dokončali, se njim je pa veliki križ na pokopališču podrl. Takoj so se poprijeli popravila, ali dognati ga niso mogli več popolnoma. Še enega križa moram omeniti, ki je rajnemu gospodu toliko veselje napravil, da so se posolžili, ko so ga zagledali. Naš milostljivi knezoškof so lansko leto sv. Očeta rimskega papeža Leona XIII., ko so jih v Rimu kot vidnega poglavarja vse katoliške cerkve počastili, za slovo še prosili, naj jim blagoslovijo nekoliko dragocenih križev za duhovnike lavantinske škofije, in naj za križe odpustke dovolijo. Sv. Oče so škofovi želji radi ustregli, so križeke blagoslovili in z odpustki obdarovali za vse umirajoče, katerim dušni pastir križek poljubiti dajo. Tak prelep križek so naš milostljivi knezoškof tudi našemu rajnemu gospodu župniku po prijatelju poslali, naj bi njih tako razveselili, v njihovih težavah potolažili, in v stanovitnosti do konca potrdili. — To znamenje škofovske milosti in pa pohvalno priznanje višjega pastirja o priliki lanske sv. birme, je bilo rajnemu gospodu menda zadnje posvetno plačilo za njihov preveliki trud. Ko so mi svoje veselje nad srečnim izidom škofovega obiskovanja o birmi odkrili, sem jim rekel: »Ljubi prijatelj, kaj še le bode v nebesih, ko ne bodo več samo škof svoje roke zadovoljno na

tvojo ramo položili, ampak Te bo sam božji Sin pred vsemi svojimi angelji in svetniki pohvalil, rekoč: Blagor Tebi, zvesti hlapec, ker si bil v malem zvest, boš črez veliko postavljen! Pojdi v veselje svojega Gospoda!« Mat. 25, 21. Oni so mi pa odgovorili, bolj s pogledom, kakor z besedami: »Resnično, prijatelj, le delajmo, dokler je dan, zakaj hitro pride noč, ko nam delati ne bode moč«.

Mili darovi za družbo vednega česčenja:

Podšreda 67 fl., Sv. Benedikt v slov. gor. 9 fl. 70 kr., Ptuj 4 fl. 96 kr., Selnica 12 fl., Sv. Marjeta na Pesnici 5 fl., Čadram 12 fl., Sv. Janž na Dravskem polju 20 fl.

Gospodarske stvari.

Nekaj o gnojenji in gnojilih.

(Dalje.)

Kakor toraj razvidimo, je naš mešani gnoj, kate-rega smo brez živine vkup spravili, več vreden, kakor pa čisto živinski. Se ve, da ga moramo pustiti tako dolgo ležati, da popolnoma razpade. Posebno saje, kakor tudi nekatere druge stvari bi včasih celo škodile, ako bi jih neposredno rastlinam dodali. V kupu pri vrenji se pa vse snovi premenijo kaj vgodno za rastlinsko brano. Za to pa moremo vse to na toliko široki, kakor visoki kup spraviti in za primerno vlažnost skrbeti. Najbolje je z gnojnicó polivati, vsled česar bo dobil gnoj še več hranilnih snovij, razun tega bode pa tudi hitreje razpadal, katero razpadanje je posledica vrveža. Pri tem se bode tudi nekoliko organskih snovij (med tem mogoče posebno pri neprimernem ravnani, dušca) razgubilo, vsled česar se bode kup sicer nekoliko, mogoče za kacijh 30% zmanjšal, toda hasnive reči v sebi ohranil. S takim mešanim gnojem zamoremo pa najmanj dvakrat toliko pognojiti, dvakrat tolikim rastlinam vstreči, kakor pa z isto vtežno množjo živinskega gnoja. Se ve, da se ne bode gospodar pri zbiranju snovij za tak gnoj ravnal ravno po gorenjih vtežnih delih, vse eno je pa dobro, da si pojedine dodane snovi zapisuje, da zamore potem tudi brez kemika dobroto svojega mešanega gnoja ceniti. Zato smo pa tudi v našem primeru navedli jednako povsod po 1000 vtežnih delih, da zamore vsaki gnojilno vrednost enega odpadka proti družemu primerjati. Po dobroti dodamo od tega potem več ali manj vsaki trti, vsacemu drevesu, kakor nas v kratkem že sama skušnja nauči.

Opomniti moramo, da je treba tak mešani gnoj večkrat prekopavati, mešati in sicer ne samo, da se pojedine snovi bolje premešajo, temuč tudi, da vse snovi enakomerno razpadajo in da se plevelnih rastlin seme vniči. V sredini je najbolj toplo, toraj tudi razpadanje najjače, med tem, ko je od strani hladneje, toraj snovi jako slabo ali celo nič ne razpadajo. Ako ni nam tak gnoj dovolj močen, zamoremo ene ali druge snovi več dodati, da ga v pravo razmerje spravimo. Kolikor bolj močen je, kolikor več hranivih snovij ima, tolikanj ceneje nam bode delo gnojenja. V tem učnem slučaju, stala bi nas vožnja ali nošnja v vinograd okoli polovico manj, kakor od živinskega gnoja, kajti potrebujemo ga samo polovico toliko za toliko rastlin, kakor od živinskega gnoja.

(Dalje prih.)

Bučelno satovje.

Kdor ima premične satnike v panju, lahko porabi prazno, snažno satovje in s tem prihrani bučelam veliko dela. Prazno satovje se mora v zaprtih posodah

žvepljati in skrbno hraniti, sicer ga molji hitro vgonobijo. Posebne previdnosti je treba, kedar dodajesh panju prazne sate, na to, da mu ne priložiš od molja okuženih. Molj je vosku velik sovražnik, vgonobil je že marsikateri panj, in ker se v pajčino zaprede ne morejo mu buče do živega. Prazno satovje v panju ne puščaj nikoli prosto in žrela naj bodo vedno tako visoka, da le buče lahko noter in ven letajo, sicer zlezejo tudi miši in neke velike veše v panj in delajo veliko škodo.

Prav lahko se hranijo in na satnike prilepijo s posebnim strojem napravljene voščene srednje stene, na katere buče rade celice delajo, in kar je najboljše, morajo samo celice za delavke delati.

Čudno je pri bučelah to, da dostikrat tretjino in še več trotovih celic delajo, in znano je, da čem več je troto, tem slabši bode panj in za vplemenjenje matice je le eden sam trot potreben. Če imaš prazno trotovo satovje, dolagaj ga le v času najboljše paše in nikoli novemu roju!

F. P—k.

Sejmovi. Dne 11. marcija v Mariboru. Dne 12. marcija pri Sv. Juriji na južni železnici, Sv. Lovrenci na Dravskem polju, v Selnici in v Slov. Gradci. Dne 15. marcija v Arveži. Dne 16. marcija v Imenem (za svinje.) Dne 17. marcija v Lembergu, v Podčetrtku in v Trbovljah. Dne 18. marcija pri Sv. Trojici v slov. gor. in v Poličanah (za svinje.)

Dopisi.

Z Ribnice. (Pogreb mladega Alojzija.) Milo se stori človeku, ko vidi lepo rožico v najlepšem cvetju pokošeno na travniku veneti. Srce mi trepeče, videti mladega golobčeka v krempljih jastreba preminiti. Ne-popisna je tuga dobrih starišev, če vidijo svojega ljubljenca — malo dete — v velikem trpljenji umirati. Ali še več nego, krasno cvetko, mladega golobčeka ali drobne deteta, še več je ljubi Bog terjal od dobrih starišev, vrlih bratov in sestre Vetušekovih, ko jim je vzel ponos njih življenja in nado v starosti, mladega Lojzeka. Ker je mali deček v šoli izvrstno napredoval ter je po svojem bistrem umu in lepem vedenji že zgodaj kazal, da je za kaj višjega namenjen, kakor je trdo delo kmeta, pošljejo ga stariši v Maribor na realko, drugo leto pa ga vpišejo v učiteljsko pripravnišče. Tu je toliko napredoval, da bi bil že v dveh letih dosegel svoj cilj, ko ne bi bila božja previdnost sklenila drugače. Ko je o božiču prišel na počitnice domu, zbolel je naglo na hripi, katerej se je kmalo pridružila jetika in še več drugih boleznij, katere so po sedem tednov dolgem, hudem trpljenji ukončale naposled mlado bitje, starišem in rodbini v neizrekljivo žalost, nam v sočutno pomilovanje. Kako čutijo dobri ljudje žalost z otožnimi, kazal je pogreb dne 16. februarija, ki se ga je udeležilo obilno ljudstva, pa še več bi ga bilo, ko bi se za gotovo vedelo povsod, da ga bojo iz Št. Lovrenske župnije pri nas pokopali. Ko so vlč. g. župnik v krasnem nagrobnem govoru ga primerjali z veličastnim njegovim patronom sv. Alojzijem, kakor morje neizmerna je bila žalost starišev in rodbine, nam pa je ta primera v veliko zaupanje. Potolažite se dobri starši, bratje in sestre, obrišite solze si, prijatelji pokojnega, saj Lojzeka niste zgubili! Verujte, da ga je kot krasno cvetko, katere ne sme poškoditi hudobni svet, presadil ljubi Oče nebeški v boljši vrt, kjer mu ne bo več truda z učenjem, ne težav z bolečinami, kjer mu je že tako zgodaj v plačilo za vse to — večno veselje. Ko bo enkrat tudi Vam dotekla ura življenja in boste nastopili dolgo pot v večnost, zaupajte,

takrat Vam pride nasproti v lepej belej obleki Vaš Lojzek, za katerim sedaj toliko žalujete in takrat se Vam bojo za vselej spornile besede: Blagor žalostnim, ker potolaženi bodo!

Iz Slatine. (Županov »popravek«.) Gospod župan, da boste boljše zadeli pri kakem drugem »popravku«, hočem Vas vzeti danes nekoliko v svojo »šolo«. Tablico in kamenček tedaj v roke! Računite ne znate. Odštejte 7271 fl. 51 kr. od 7275 fl. 91 kr., kaj ne, da ste se zmotili v »popravku« za eden goldinar! Preveč ste plačali (?) in to iz svojega! Še en pogrešek, pa si ga sami iščite, tlake Vam ne bom delal. No, če z goldinarji in krajcarji ne znate računati, kako Vam naj tisočake zaupamo? Tudi v zemljepisju ste slabi; vzamite mapo, pa poglejte, da sv. Križ ni samostojna občina, ampak Vaše občine. Slovnice se pa nikar ne lotiva, da bi se slovenščine učila, kajti bojim se, da bi me preveč spravili v nevoljo. Samo eno vprašanje še iz katekizma: poznate-li, gospod župan 8 božjo zapoved? Veste, med nama rečeno, Vi ste se v svojem »popravku« tolikokrat pregrešili zoper to zapoved, da še noben »Slov. Gospodar« v vseh 26 letih ni zapustil s tolikimi grehi obložen tiskarne, kakor zadnja številka. Pa kaj si hočete! Kdor pade v lužo, spravlja se iz nje, če je treba tudi po starih. Zdaj bova pa malo preresetala Vaš dopis. Vi ste ž njim le potrdili, kar smo mi dokazali v 7. štev. »Slov. Gosp.«, da namreč niste ne Vi, ne Slatinski gospodje varčni gospodarji; torej pri zdravi pameti biti ne more, kdor bi vas še volil. Tožbinah stroškov niso zakrivile samo druge občine, kakor trdite; tudi Slatinska je bila tožena, kjer ste Vi župan. Oprostite, da tu postanem malo siten in Vas vprašam: ali ni bilo v proračunski seji dne 30. oktobra 1888 odločenih 1600 fl. za Graško hranilnico, kateri pa neki niso zagledali Gradeca? In mar ni Graška hranilnica, ki ni ničesar dobila, tožila vsled tega? In kako ste storili pri g. Fr. O? Več kakor tri leta Vas je čakal brez obresti za šolski dolg in ko je lani terjal, dali ste mu kaj surov odgovor; in glejte, zdaj bo treba plačati na nepotrebnih obrestih in tožbinah stroških okoli 50 fl. Kdo je tega kriv? Vrli gospodar! Kako je z Vašimi plačili v Graško hranilnico od 1. novembra 1887 do 5. majnika 1890, razvidimo iz tožbine razsodbe*) od 5. maja 1890, kjer beremo: »Tožene občine Brestovec . . . (sledí še 7 občin, med temi tudi Slatinska) . . . so obsojene plačati od izposojenih 8000 fl. ostalih 77097 fl. 17 kr. z obresti vred po $4\frac{1}{2}\%$ od 1. novembra 1887 do dne, ko se bo plačalo; nadalje so obsojene plačati po 6% za zamujene obresti od deleža 320 fl., ki bi imel plačan biti 1. novembra 1887, in od naslednjih polletnih deležev v enakem znesku . . .« Čudno, zakaj bi pa bili toženi, ko bi bili kaj plačali za ta čas? Omenjenih 600 fl. ste sicer plačali, pa za leto 1886 in sicer plačali tri leta prepozno, ko je hranilnica grozila s tožbo. Zakaj pa niste hitro leta 1886 poslali za to odločenega denarja v hranilnico? »Na drugih terjatvah« niste izplačali 6675 fl. 91 kr. v tem poltretjem letu (od l. 1887—1890), kakor trdite, ampak to so stroški osmih let od l. 1882 do 1890, kakor ste sami spoznali v računu od dne 5. februarija 1891. Le bolj pošteno, gospod župan, sicer ste sami krivi, ako Vam kedaj nihče več ne verjame! Nam pa bodite hvaležni, da smo Vam to popravili, kajti kmetje so že debelo gledali, kako Vi gospodarite, da jim v poltretjem letu potrosite 6675 fl. — Občinske doklade povišali ste nam Vi in Vaši odborniki na 40% , oziroma 55% , ne deželni odbor. Mislite, da ne poznamo postav? Sicer pa je tudi Miglič našega mnenja, kakor piše v Graški nebodijetriba. (Konec prih.)

Iz Št. Lovrenca ob kor. žel. (Pust.) Kaj more biti, da so pri nas letos ta dan s tako svečanostjo obhajali? Marsikateri otrok sosednjih šol bo Št. Lovrenskim šolarjem zavidal, kajti ti imajo v ponedeljek in torek prosto, oni pa ne. Znabiti ima kr. šolski svet v Št. Lovrencu posebne pravice, o katerih drugi kr. šol. sveti še sanjariti ne smejo? Ali je pust izvanredni slučaj, pa samo za purgarje? Da, dragi starši, drugod je pust navadni šolski dan, v Št. Lovrencu pa velik praznik.

Od Sv. Lovrenca na kor. žel. (Zahvala.) Kmetsko bralno društvo je imelo dne 14. februarija svoj občni zbor z veselico v prostorih g. J. Kresnika v Puščavi; tu smo se prav dobro imeli in reči smemo, da je naša že skoraj onemogla čitalnica zopet oživela in se tako pomladila, da je veselje za vsakega pravega rodoljuba, gotovo tudi za vsakega, ki nas je počastil s svojim pohodom. Posebno se imamo zahvaliti gosp. dr. Rozini iz Celja, ki je imel o gospodarstvenih rečeh jako zanimiv in podučljiv govor. Radi se ga bodemo vedno spominjali; na občno željo priporočamo se in prosimo tudi, ako mogoče, drugokrat! Hvala lepa g. drd. Glažerju, ki nam je pripeljal tako izvrstnega govornika s svojim častnim pohodom seboj. Hvala pa tudi vrlim pevcem, gg. Šacu, učitelju pri sv. Lovrenca, Šilhanu itd. in drugim iz Ruš, ki ste nas s svojim milim petjem tako razveseljevali, da smo zabili na zemljo, ter mislili, da smo že v svoji najveselejši prihodnji domovini. Živili! Hvala č. g. J. Kralju, župniku v Puščavi, za lepo primerno besedo v zahvalo taistim, ki so nas z daljnjim potom, z govorom, petjem počastili. Posebno se imamo zahvaliti tudi pravim korenjakom vrlim Rušancem, ki so nas v tako obilnem številu obiskali. Kakor je razvidno iz vsega tega, vsak častiti bralec bode lahko spoznal, da je bila takrat naša čitalnica veličastno obiskana, kakor tudi, da se je vse v najlepšem redu vršilo. Ljudij je bilo, da se je vse trlo in vse židane volje; to je veselje pa tudi čast za vsakega, ki se zaveda našega milega naroda.

Od sv. Bolfanka v Ljutomerskih goricah. (Smrna kosa.) Koncem novembra bila je tukaj pokopana udova Katarina Zadravčeva. Blaga pokojnica je imela dva moža in z vsakim četvero otrok, izmed katerih je bil sin iz prvega zakona, Alojzij Pevec, duhovnik in je že leta 1885 umrl kot župnik na Višnici na Hrvaškem. Katarina je bila pohlevna, bogaboječa žena, večkrat je zahajala na leto k spovedi, rada je tudi hodila na božje pote, še lansko leto je hodila na božjo pot na Bistrico in od ondod na Višnico, kjer je zadnjikrat dolgo molilo na grobu svojega nepozabnega sina. Kako so vrlo pokojnico spoštovali tukajšnji okoličani, dokazal je sijajen sprevod. Na pokopališči se domači gospod župnik vzeli od nje lepo slovo in nam prisotnikom med ostalim povedali, da je nekaj dni pred smrtjo prišla k njim, plačala sv. mašo za svoja pokojna moža Tomaža Pevca in Andraža Zadravca, ter je želela, naj bi se božja služba opravila na dan sv. Tomaža, h kateri bi sama rada prišla, toda Bog je inace obrnil, baš istega dne večer jo je k sebi poklical. Uzorni ženi in vrli materi blag spomin!
F.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Za delavce, ki so na Dunaji brez dela in zato tudi brez jela, nabralo se je pri 170.000 gld., vendar pa še ne zadostuje svota, da-si ni mala, za vse. Med njimi pa je tudi taci velik, katerim diši pač jelo, ne pa delo. Le-ti so tudi sedaj največji kričači. — Da

*) To razsodbo imamo v rokah.

se denarna veljava uravna v naši državi ter nabije na nemško kopito, to je sedaj že blizo gotovo; ime »goldinar« pa nam ostane še tudi na dalje.

Česko. Vlada je predložila deželnemu zboru v Pragi načrte za spravo med Čehi in Nemci. Češki poslanci in sedaj že tudi ti veleposetnikov nimajo volje za to, da se v deželni zboru razpravlja sedaj o spravi, ko je česko ljudstvo vidno zoper njo. Za-njo so samo nemški poslanci in vlada na Dunaji. — Dr. Rieger, zaslužni vodja staročeske stranke, misli neki na to, da odloži vse častne službe svoje.

Štajarsko. V Gradci so izvolili za poslanca v državnem zboru Hugona Skala, njegov nasprotnik dr. Starkel je dobil precej manj glasov. Drž. zbor ne bode na dobičku z novim poslancem, pa bi si ne pridobil ničesar tudi z njegovim nasprotnikom. — Ravnatelj na prvem c. kr. gimnaziji v Gradci, dr. Ferd. Maurer je postal deželni nadzornik srednjih šol po Spodnji Avstriji. Svoje dni je bil profesor na c. kr. gimnaziji v Celji.

Koroško. Deželni predsednik v Celovci, baron Schmid-Zabierow dela sicer, kolikor more, za nemštvo, vendar pa mu še nemški kričači ne zaupajo po vsem ter mu očitajo, da piše sam sebi hvalo v Celovčanki, ki izhaja na stroške države. No ti že poznajo svojega moža. — Slov. kmetje, ki prosijo slov. šole za svoje otroke, so nemškutarjem vedno le hujskači in hvala Bogu, teh »hujskačev« število množi se čedalje bolj, tudi v naši sosesčini, v Prevaljah.

Kranjsko. Deželni glavar, Oton Detela, je nekaterim sicer na poti, vendar pa se kaže, da je mož in prav na svojem mestu. Dež. zbor je imel doslej že dve seji. Deželni predsednik, baron Winkler je v dež. zboru naznanil na neko vprašanje, da se delo za dolensko železnico začne že v prav kratkem času. — S Krškega polja jeli so se ljudje trumoma seliti v Ameriko ter upajo na bogat zaslužek v novem sveta, ali kaj, če jih njih upanje vara?

Primorsko. Slov. trgovci v Gorici se tožijo, da jih drugo slov. ljudstvo premalo podpira, posebno pa še narodnjaki v mestu nosijo neki svoje denarje kaj radi v štacune laških trgovcev. Tako pač ni prav, toda dogodeva se enako tudi po drugih mestih.

Tržaško. Vlada tirja sedaj od mestnega svetovilstva v Trstu proračun stroškov, ki bi jih bilo, ako se ustanovite v mestu dve slov. ljudski šoli. Svetovilstvo računi taci stroškov na 70.000 gl. in se ve, da se jih mesto brani. Ako pa je vladi resnica, tedaj se jih svetovilstvo gotovo ne ubrani in toliko denarja še že najde, če enkrat mora.

Istersko. V Pazinu je umrl župnik Simon Matejčič, bil je tudi mestni zastopnik ter vrl slov. rodoljub. — »Banka Slavija« je odločila 200.000 gl. za posojila revnim slov. in hrv. kmetom v Istri.

Hrvaško. V mestnem zastopu v Zagrebu so bile te dni hude razprave in puščice so letele najbolj na župana, češ, da zanemarja vedoma in hotoma mestne koristi. Ne vemo, koliko je na tem očitani resnice, upamo pa, da ne veliko.

Ogersko. V državnem zboru še je doslej precej mirno in adreso do Nj. veličanstva so v obeh hišah, gosposki in poslaniški, vsprejeli brez dolžjih razprav. — Grof Czaky, sin ministra za uk in bogočastje, se je uni dan ustrelil, ne da bi se znalo, kaj da mu je morilno orožje potisnilo v roke, a pravi se, da je bil 24 let star, toda že sit življenja. Prave vzgoje torej pri njem že ni bilo.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so poslali prelepo pismo tistim katol. možem na Dunaji, ki so bili lani koncem

leta poslali do njih adreso udanosti. — Kardinal Merimilod je umrl, svoje dni je bil škof v Švici pa je trpel veliko preganjanja od protestantovskih rojakov svojih.

Italijansko. Huda nevihta se zbira neki nad glavo ministra Rudinija in njegovih tovarišev. Očita se jim, da njih gospodarjenje z državnim denarjem ni dobro. Težko pa je gospodariti, ako ni dovolje denarja, za vse potrebe.

Francosko. Nekateri katol. poslanci trudijo se za to, da spravijo vse katol. stranke pod eden klobuk t. j. v eden klub, ki naj dela na to, da se ne kratijo več s tako silo pravice sv. cerkve gledé na šole in samostane, v drugih rečeh pa dela vsaka stranka za svoje posebne želje. Ni dvoma, da je to dobra misel, toda izpeljati jo bode težko. — Predsedniku republike so vzeli radikalci, republikanci najhujše vrste, za zlo, da ni vsprejel Constansa v novo ministerstvo, a predsednik se izgovarja, da to kratko in malo ni bilo mogoče, ker bi potlej drugi ministri ne bili vsprejeli svoje službe.

Belgijsko. V Bruselji imajo velike preiskave, ker je vlada izvedela, da se je v neki tovarni ukradlo veliko dinamita t. j. streliva, ki je sila nevarno za poslopja. Sum leti na nejevoljne delavce, češ, da bi le-ti radi razstrelili hiše in tovarne onih mož, ki ne marajo za to, da dobé delavci volilne pravice.

Angleško. V Londonu, glavnem mestu velike Anglije, so pri volitvah v občinski svet zmagali nasprotniki sedanje vlade, tedaj možje iz stranke Gladstoneja. Iz tega se sklepa, da se bliža doba te stranke gledé na vlado, na ministerske stole; po naših mislih pa še to ni tako gotovo.

Nemško. Cesar Viljem je še mlad in rad govori, toda njegova beseda ni vselej srečna ter daje liberalcem priliko, da napadajo njegovo vlado tudi v taci rečeh, ki so hvale vredne. Posebno »vrezal« se je neki cesar pri svojem govoru v Braniborskem deželni zboru; tu je rekel neki: Kdor ni zadovoljen z mojo vlado, naj strese prah s čevljev ter gre v drugo državo! Resnica, to se reče lahko, ali izpolni se že težje.

Rusko. Na nemških in avstrijskih mejah ima Rusija veliko vojaštva in zatrjuje se, da dobi general Gurko v Varšavi poveljništvo čez vse in general Ganecki, poveljnik v Vilni, dobi neki potem drugo enako službo. Ako se to vresniči, pa smo s tem za eno stopinjo bližje vojski.

Srbsko. Mati kralja Aleksandra, kraljica Natalija, je razpustila svoj dvor t. j. gospe in gospode, ki so bili pri njej, kot srbski kraljici, doslej v službi in je rekla, da ne stopi prej na srbsko zemljo, dočim je nje sin, kralj Aleksander, ne pokliče k sebi. Dokler še ta nima let, ne more tega storiti in kdo vé, če bode pozneje to hotel!

Tursko. Pravoslavni očak v Carigradu misli v resnici na to, da dovoli Bolgarom tri nove škofije, ali boji se, da pride s tem v zamero pri ruskem caru. Zato je poslal sedaj svojega tajnika k njemu, naj poizvé, kako da misli o tej reči car in »sveti zbor« v Petrogradu.

Grško. Minister Deliannys ni hotel pustiti svoje službe, da-si je kralj Jurij to od njega tirjal in ker je drž. zbor v Atenah potegnil z ministrom, zato ga bode nova vlada razpustila in razpisala bode nove volitve.

Afrika. Na zahodnjem delu Afrike je sedaj upanje, da se ustavi trženje s sužnji, ker je več vlad si seglo v roke, da ga hoče zatreti. Volja je sicer dobra, toda ali bode stanovita?

Amerika. Neka bogata rodbina, Canfield-Rubber, v Novem Yorku razpisuje darilo 5000 tolarjev za najboljo pesem, primerno za razstavo leta 1893 v Chicagu. Bog zna, kaci rečij še vse izvemo, predno pride do razstave.

Za poduk in kratek čas.

Kako se je nemškutar izpreobrnil.

(Prizor iz kmečkega življenja. Napisal J. Sattler.)

Osebe: Križan, kmet. Lena, njegova žena. Lipe, njičin sin. Brdnik, predsednik kmečki čitalnici. Micika, njegova hči. Meh, godec.

I. Dejanje.

1. Prizor.

(Kmetška hiša. Križan hodi ošabno po sobi.)

Križan sam.

Križan. Iz mesta mi pišejo gospodje, naj delam na to, da zmagamo pri srenjskih volitvah. Hudimano! Kar pomnim, bili smo občinski oblastniki vedno mi, ki znamo tajč pošprehen. Še le v zadnjem času so začeli rovati in nemir delati nekateri ubogi kočarji, ki ne premorejo drugega, kakor medlo kozo. Pokazalo se je to lansko leto ob volitvah v državni zbor. Tedaj smo propali prvokrat. Morda nas hočejo še vreči iz občinskega zastopa? Novi župnik je vsega tega kriv. Ustanovili so si bralno društvo, in hudoba vé, kako drugo še. Na ves glas nas psuje ta zgaga pelinova, da smo nemškutarji in Judeži. — Ali le počakajte! Pokazali vam bomo, kdo je tu gospod! Dali vam bomo vetra, da vas bo ščipalo in grizlo po kajžarskih vaših črevih. — Sam hudir bi bil, da bi se jim vdali! —

Mene stiska sicer že starost; pa ne odstopim, ne. Tu gre za čast in — hvaležnost. Meščani me spoštujejo; pomagali so mi tudi že marsikaj. Napeti torej moramo vse sile, da potlačimo to zgago. — Volilec kupimo obed, in če nimajo obutala, pošljemo jim čevlje: tistim pa, ki so nam kaj dolžni, zagrozimo z doktorjem. Ravno v tem-le listu (vzame ga z mize) pišem gospodom v mesto, naj pridejo k meni, da se pogovorimo, kako in kaj. — Mi bomo že učili te kočarje kozjih molitvic, da bodo vedeli, kaj se pravi nas psovati nemškutarjem. (Vdara jezno ob mizo.) Ti zgaga pelinova!

2. Prizor.

Prejšnji in Lena.

Lena. (Stopi v sobo in vsede na klopi za peč.) Mrzlo je zunaj. Vsa sem drevena. Zdi se mi, da ni nobene gorkote več v mojih udih.

Križan. Postarala sva se, postarala.

Lena. Čas je, da se tudi odpočijeva. Jaz ne morem več delati in trpeti. Treba bo mlade gospodinje.

Križan. Se ve, da bo treba. Časi so slabi; davki požrejo vse; gospodarstvo nam začenja iti rakovo pot. Potrebno bo krepkih rok v hišo in kaj — denarja.

Lena. Lipe je tudi že v teh letih, da se oženi. Ali odkod nevesto? Ti veš dobro, da bi si on najrajši vzel Brdnikovo Miciko. Boljše snehe si tudi želeti ne moreva; ali kaj, da je Brdnik ne dá!

Križan. (Osorno.) Zakaj bi je ne dal? Saj nismo berači.

3. Prizor.

Prejšnja in Lipe.

Križan. Ravno prav prideš. Z materjo sva se razgovarjala, da bi ti prevzel kmetijo in se oženil. Letos je dolg pust; poišči si nevesto.

Lipe. Neveste ni treba daleč iskati; ali druga težava je; Brdnik jo le pogojno dá.

Križan. (Zaničljivo.) No, kakšni pa so ti pogoji?

Lipe. Samo jeden je: da pustite tisto nemškutarstvo in se oklenete slovenske domovine.

Križan. (Jezno.) Hudimano! Vidva z Brdnikom me ne bota učila, kaj mi je storiti. Šestdeset let že imam; postaral sem se o tem, kar zdaj nekateri nemirneži psujejo nemškutarstvo. Prijateljem svojim se ne bom izne-

veril na stare dni. Ne, tega nikdar ne stori siva moja glava.

Lipe. Tedaj pa ne dobim Micke, dokler bote vi živeli.

Križan. (Jezno.) Kaj mi je do Brdnikove hčere! Ta duša napihnjena morda misli, da ni več deklin na svetu. Vzemi si drugo! (Dalje prih.)

Smešnica. »Nekaj, oče«, reče neko jutro obč. sluga županu, »nekaj se mora izgoditi v naši občini, da pridemo na bolje«. »Kaj pa, sinko?« vpraša župan. »Moja plača«, odvrne sluga, »moja plača vzviša se lahko!«

Razne stvari.

(K odborovi seji družbe duhovnikov), ki se bode vršila bodoči torek, dne 15. t. m. ob 11. uri predpoldne v škofijski pisarni, č. gg. odbornike vljudno vabi
Predsednik.

(Volitev.) Dne 2. marcija, to je na pepelnico, bila je v Gotovljah nova volitev župana. Anton Žvižej izvoljen je soglasno županom, korenjak od nog do glave in kakor nalašč vstvarjen za ta posel; njegovim namestnikom pa Valentin Vipotnik.

(Občina) Št. Jurij ob južni železnici je v ponedeljek, dne 7. marcija imela volitev župana in volili so na novo godr. Gustava Ipavec. On jim županuje že celih 23 let.

(Župan.) Gosp. Jož. Steyer, župan v Ljutomeru, je dobil od Nj. veličanstva zlati križec s krono za zasluge njegove v občne koristi.

(Sadjarstvo.) Sedaj je primeren čas, da se gosenična zalega z drevja obere. Če mi zalege ne oberemo, oberejo nam pa potem gosenice sadje.

(Cecilijino društvo) v Mariboru je pričelo na novo svoje pevске vaje in so mu premil. knezoškof, pokrovitelj njegov, darovali 25 gold.

(Starosta) duhovnikov naše škofije, vlč. g. Fr. Globočnik, zlatomašnik, kn. šk. duhovni svetovalec in župnik pri Sv. Juriji pod Tabrom, je umrl dne 7. marcija v 87. letu svoje dobe. Naj počiva v miru!

(Za društvo »Associatio perseverantiae sacerdotalis«.) P. n. gospodje, ki so udje društva »associatio perseverantiae sacerdotalis«, in so naročnino za društveni list »Correspondenz« (50 novč), eno ali več let na dolgu, blagovolijo naj jo čem preje poslati gosp. Karolu Hribovšek, kanoniku in ravnatelju tukajšnje bogoslovnice.

(Nemščina.) Neko nemško tesalo norčuje se v Marburgarici iz rokodelcev pri Sv. Kungoti blizo Maribora. Če govoré ondi rokodelci v resnici tako nemško žlobudro, kakor jo ona popisuje, tedaj so že vredni tega zasmehovanja, ali nam se dozdeva, da je taka žlobudra le mogoča v ustih spridenih nemškutarjev.

(Imenovanje.) V Radvanji pri Mariboru je postal učitelj J. Jauk, nadučitelj tamošnje ljudske šole. Le-ta je v rokah nemškega šulvereina in novi vodja te šole je neki nemške krvi (?) in ima torej vse lastnosti za to, da vzredi iz slov. otrok nemške — velikane. Hvala pa gre za to neki štajarskemu »deželnemu odboru«.

(Lanska letina na Štajarskem) je dala blizo 770.000 hektl. pšenice, 880.000 hektl. rži, 234.000 ječmena, 1.608.000 ovsa, 1.008.000 koruze, 295.000 hektl. vina. Z ozirom na poprečni znesek prejšnjih 5 let, je bila lani pšenica slabša za 7⁰/₁₀, rž za 14, ječmen za 5, oves za 9, turšica za 12 in vino za 35⁰/₁₀.

(Rabelj.) Novi rabelj na Dunaji je brat prejšnjega, Alojzij pl. Seyfried. Za to službo je bilo 115 prošnikov in vsi so imeli spričevala, da umejo to službo izvrstno.

(Železnica.) Da se izpelje železnica iz Poličan do Konjic, to namerava se že dalje časa, ali stvar ne more priti do konca, kajti nihče ne vé prav, čemu bi bila železnica, ki ne prinese brž nikomur koristi, stane pa veliko denarja. Vsled tega človek lahko razume, da ima prošnja zoper tako železnico, ki gre do deželnega zbora v Gradci, veliko podpisov in to od mož, ki so v tem okraji doma ter vedó, da gre v tem za koristi celega okraja.

(Katoliški shod.) Zoper slov. katol. shod, ki se vrši letos v poletnem času v Ljubljani, vzdiguje se vsa nemškutarija in skorej ves liberalizem, kolikor ga premore naša država. Ravno to pa je za naše, vzgledno slov. ljudstvo netilo, uzroka do volje, da se pripravljaja za-nj, kar je največ mogoče. Če kje, na tem zboru pokaži se slov. ljudstvo za katoliško!

(Miramar.) Nje veličanstvo svitla cesarica se je peljala v nedeljo jutro po južni železnici v Miramar ter se pravi, da ostane ondi kacih osem dni.

(Premeščenje.) Gosp. Fr. Hubad, profesor na c. kr. I. gimnaziji v Gradci, pride za leto dnij na Dunaj v ministerstvo za uk in bogačastje. Kolikor se sliši, pripravljaja spise pok. cesarjeviča za natis v slov. jeziku.

(Pust.) Kakor se v mestih godéva v pustnem času, ko sili vse na plesišče, to nam kaže mala opazka v necem listu, ki izhaja v Solnem gradu. Ondi so prinesli ljudje v pustno posteljske oprave v zastavnicu toliko, da je je za 800 postelj več, kakor do volje. Ljudje ti torej leže radi na golih tléh, če le morejo v tem priti na plesišče.

(Ošpice.) Ob Sotli, posebno v Rogateci in pod Donačko goro imajo otroci ošpice in so vsled tega ondi šole zaprli.

(Nevaren dar.) V Bilbavi na Španskem je tam bivajoč Lah cerkvi daroval velikansko svečo, naj bi gorela med božjo službo pri Marijinem altariju. K sreči pa je cerkovnik še zapazil o pravem času, da je bila sveča polna dinamita.

(Nezakonska mati.) Dne 23. februarja je našla v Lembergu krčmarica Ana Leskovar v postelji mrtvo dete in ne dolgo zatem se je poizvedelo, da je to dete povila Amalija Antolinc in sumi se, da ga je nesrečna ženska zadržila. Ali pa je storila to sama rada, pojasni nam brž c. kr. sodnija v Celji.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali gg.: Fr. Bindlechner, mestjan v Mariboru 90, France Hrastelj, župnik v Ribnici, 5 in Gregor Hrastelj, kaplan v Slivnici pri Mariboru 3 gld.

(Duhovniške spremembe.) Čč. gg. Jarnej Frangež, kaplan pri Sv. Juriji na Ščavnici, Ivan Sušnik, kaplan v Teharjah in Anton Askerc, kaplan v Vitanji, stopili so zavoljo bolehanja za nekaj časa iz službe. — Č. g. Jožef Dekorti, kaplan pri Sv. Juriji pod Tabrom, postal je ravno tam provizor; prestavljeni pa so čč. gg. kaplanje: Marko Stuhec iz Laporja k Sv. Juriju na Ščavnici, Jožef Merc iz Ribnice v Vitanje in Matija Škorjanec iz Vojnika v Ribnico.

Loterijne številke.

Trst 5. marcija 1892: 66, 72, 9, 53, 58
Linc » » 34, 3, 28, 72, 75

Zavarovalno društvo

„Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckerstrasse 14 in v
Gradci Radetzkystrasse 1.

priporoča se vsem katoličanom, kateri namepravajo složnost na gospodarstvenem polji. Društvo oskrbljuje zavarovanje proti **ognju**, nesreči in za **življenje**, kakor tudi cerkvenim in občinskim predstojnikom zavarovanje **zvonov** proti razlomu in poklini. — Zastopniki se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Naznanilo.

Lastnik naprave za pokopanje mrličev

Friderik Wolf v Mariboru

naznanja, da je zdaj njegova prodajalnica v **Tegetthoff-ovih ulicah hšt. 18** in da ima tam veliko zalogo **trug**, katere so veliko ceneje, kakor poprej in se prodajajo, kakor pri vsaki konkurenci. 4-5

Lepa jabolčna drevesa,

komad 30 kr., prodaja 19-26

Jože Janežič, na Bizeljskem pri Brežicah.

Vabilo

k občnemu zboru Ormoške posojilnice, registrovane zadruge z neomejeno zavezo, ki bode v nedeljo, dne 27. marcija 1891 ob 11. uri predpoldne v čitalnici Ormoški.

Dnevni red:

1. Poročilo predstojnikovo, polaganje kónečnega računa in bilance za leto 1891.
2. Poročilo nadzorstva o računih in bilanci za leto 1891.
3. Predlog predstojništva in nadzorstva, naj se čisti dobiček izroči združnemu premoženju.
4. Sprememba združnih pravil.
5. Volitev predstojništva in nadzorništva.
6. Predlogi.

Drugo vabilo.

Ako ob zgoraj navedeni uri ne bi bilo za sklepanje dosti navzočih udov, se koj s tem vabilom za ta slučaj nesklepčnosti prvega zborovanja odredi v smislu § 33. združnih pravil drugo zborovanje na **isti den 27. marcija 1891 ob 3. uri popoldne na istem mestu in z istim dnevnim redom**, kakor je spredaj za prvo zborovanje odločen.

Ormož, dne 7. marcija 1892. 1-3

J. Vertnik, **Dr. J. Geršak,**
knjigovodja. predstojnik.

Janez Bregar,

klobučar v Mariboru
gosposke ulice.*

priporoča č. g. duhovnikom in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih

klobukov

in po vsem svetu znane **Ita-klobuke**, razno volneno in tudi fino z usnjem obšito **obutje** itd.

S spoštovanjem

10-10 **J. Bregar.**

Živinski sejem

na **Tinskem** se vrši vsako leto dan po Sv. Jožefu, letos pa zaradi nedelje, dne 21. marcija.

Proda se v **Vukovskem dolu** pri Jarenini 9 oralov zemlje, in sicer: 6 oralov proti južni strani ležečih njiv, 2 oralav travnika, 1 oral pašnika in lesa, po prav nizki ceni. Ta zemlja leži tik okrajne ceste in se lahko na njo postavi hram.

Cena se poizvé pri posestniku

J. Lorber-ju

2-2 v Vukovskem vrhu pri Jarenini.

Oves

„Willkomm“.

Ta oves je v planinskih deželah med vsemi sortami najzgodnejši, plodnejši in težji; raste na visoko od 5—6 čevljev, ima močno, dobro slamo za krmo in se ne poleže.

Zadostuje, ker se ta oves redko seje, 50 kil kot seme za jeden plug. Cena za kilo 25 kr. Ako se vzame več, kakor 50 kil, za kilo 20 kr.

Razpošilja, kakor dolgo seže, vrečo po 5 kil za 1 gld. 80 kr. proti pošiljlatvi zneska ali poštnemu povzetju franko na vsako poštno postajo

Benedikt Hertl,

veliki posestnik na graščini Golič pri Konjicah. 4-8

Služba orglarja in cerkovnika

pri **Sv. Andraži** v slov. goricah razpisna je do dne 1. aprila 1892.

Zahvala.

Za mnogobrojne doka/e, odkritosrčnega sočutja o smrti nepozabnega sina, oziroma brata č. g.

Alojzija Glažer-ja

bogoslovca IV. leta,

izrekava tem potom svojo najtoplejšo zahvalo. Posebno se zahvaljujeva prečastiti duhovščini, vsem p. n. gg. Velenjskim tržanom, ki so velikodušno darovali lepih vencev, gg. pevcem za ganljivo nagrobno petje, sploh vsem, ki so pokojniku skazali zadnjo čast spremeljvaje ga k zadnjemu počitku.

V Starivasi, dne 8. marcija 1892.
Žalujoča mati in brat.

Kovačnica

na Murskem polju se z orodjem in stanovanjem vred da v najem. Več pové uredništvo „Slov. Gosp.“ 3-5

Oznanilo. 1-2

Živinski sejem na Cvenu, okraj Ljutomer, bo se letos tretjokrat in sicer dne 21. marcija vršil.

Sejem je bil prejšnji dve leti v kljub slabemu vremenu dobro obiskan, ker se je vsakokrat prignalo do 1000 glav živine, in se je mnogo po dobri ceni prodalo.

Da se ta sejem dobro utrdi, kar bi celemu okraju koristilo, vabijo se vsi kupčevalci in posestniki živine (posebno lepih konjev), da se v prav obilnem številu vdeležijo. Prostor brezplačen. Odbor.

Osobe, ki prihajajo mnogo z ijudstvom zagotoviti

— **lep zaslužek,** —

ki se spreminja v stalen letni dohodek in se more uživati do smrti. Kapitala zato ni treba, pač pa mora dotičnik znati razločno slovenski pisati. — Občinski tajniki, gostilničarji, trgovci, cestnarji, dacarji, občinski slugi in dimnikarji imajo posebno priložnost okoristiti se s tem zaslužkom. Pisma pošiljajo naj se pod šifro „J. Z. 31“ poste restante v Ljubljano. 5-5

Protin, revma,

trganje po udih, izpadanje lasov, ohromenje, boleznj v želodci in živcih se ne odstranijo s skrivnostnimi zdravili, temveč z mojim iz močnega, planinskega vina destiliranim **konjakom**, kateri se je poskusil kot najboljši duha in telo okrepačoče in čudno delujoče zdravilo. Steklenica **1 fl. 20 kr.** 4 steklenice se franko razpošiljajo. Se dobijo le naravnost pri 5

Benediktu Hertl,
graščaku v Goliču pri Konjicah.

Živinski sejem

bode v ponedeljek, dne 14. t. m. pri Sv. Trojici v slov. goricah. Kupci in prodajalci so k vdeležbi povabljeni.

Obč. predstojništvo v slov. gor.

2-2

Bilanca hranilnega in posojilnega društva v Ptuji,

registrirane zadruge z neomejeno zavezo.

Aktiva.	gold.		kr.		Pasiva.	gold.		kr.	
Hiša vl. št. 346 Ptuj	16000	—	Glavni } deleži od	2000.—					
„ „ „ 52 „	7250	—	Opravniki } 2850 zadružnik.	44835.04	46835	04			
Inventar	468	05	Hranilne vloge od 958 vložnikov	432168.10					
Posojila 2837 zadružnikom	461521	16	Kapitalizov. obresti od hranilnih vlog do 31. dec. 1891	16121.19	448289	29			
Zaostale obresti od posojil	3551	90	Za l. 1892 predplačane obresti od posojil		4481	—			
Naloženi denar v hranilnicah	44898	95	Neizplačana dividenda za prejšnja leta		1566	59			
Obresti od tega	97	11	Splošnji rezervni fond januarija 1891	6482.—					
V poštni hranilnici	270	72	5% obresti za l. 1891						
Obresti pri poštni hranilnici	24	56	od gld. 6482.—	324.10					
Menice in tiskovine	320	21	Vstopnina l. 1891	938.—	7744.10				
Gotovine v blagajni dne 31. dec. 1891	1952	89	Specijalni rezerv. fond za slučajne zgube znaša						
			1. januv. 1891	18518.—					
			5% obr. za l. 1891						
			od gld. 18518.—	925.90					
			Donesek l. 1891 za pos. rezerv. fond	133.80	19577.70	27321	80		
			in ker se je dal ostanek čistega dobička v znesku	27321.80					
			vsled sklepa današnjega občnega zbora k posebn. rezervn. fondu, znašata oba rezervna fonda vkup	6678.20	34000.—				
			Čisti dobiček leta 1891			7861	83		
						536355	55		